

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. kovo 27 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva 2011/83/ES – 6 straipsnio 1 dalies k punktas ir 16 straipsnio e punktas – Nuotolinės prekybos sutartis – Teisė atsisakyti sutarties – Išimtis – Formuluoatė „supakuotos prekės yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir kurios buvo vartotojo išpakuotos jas pristatčius“ – Čiužinys, kurio apsauginę dangą vartotojas pristatčius atplėšė“

Byloje C-681/17

dėl 2017 m. lapkričio 15 d. *Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas, Vokietija) nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2017 m. gruodžio 6 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

slewo – schlafen leben wohnen GmbH

prieš

Sascha Ledowski

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė C. Toader, teisėjai A. Rosas ir M. Safjan (pranešėjas),

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- *slewo – schlafen leben wohnen GmbH*, atstovaujamos advokato F. Buchmann,
- S. Ledowski, atstovaujamo advokato H. G. Klink,
- Belgijos vyriausybės, atstovaujamos P. Cottin ir J. Van Holm,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* P. Garofoli,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. Kellerbauer ir N. Ruiz García,

susipažinęs su 2018 m. gruodžio 19 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: vokiečių.

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011, p. 64), 6 straipsnio 1 dalies k punkto ir 16 straipsnio e punkto išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *slewo – schlafen leben slewo GmbH* (toliau – *slewo*) ir Sascha Ledowski ginčą dėl pastarojo naudojimosi teise atsisakyti sutarties, susijusios su *slewo* interneto svetainėje įsigytu čiužiniu.

Teisinis pagrindas

- 3 Direktyvos 2011/83 3, 4, 7, 34, 37, 47 ir 49 konstatuojamosiose dalyse numatyta:
 - „(3) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo <...> 169 straipsnio 1 dalyje ir 2 dalies a punkte numatyta, kad Sąjunga prisideda prie aukšto vartotojų apsaugos lygio užtikrinimo priimdama priemones pagal SESV 114 straipsnį;
 - (4) <...> Suderinti tam tikrus vartotojų nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytų sutarčių teisės aspektus yra būtina siekiant skatinti realią vartotojų vidaus rinką, kurioje būtų siekiama nustatyti tinkamą pusiausvyrą tarp aukšto vartotojų apsaugos lygio ir įmonių konkurencingumo, tuo pačiu užtikrinant subsidiarumo principo laikymąsi;

<...>

- (7) visiškas kai kurių pagrindinių reglamentavimo aspektų suderinimas turėtų labai padidinti teisinį tikrumą vartotojams ir prekyautojams. <...> Be to, visoje Sąjungoje būtų [turėtų būti] užtikrinamas aukštas bendras vartotojų apsaugos lygis.

<...>

- (34) prekyautojas turėtų vartotojui pateikti aiškią ir išsamią informaciją vartotojui prisiimant įsipareigojimus pagal nuotolinės prekybos <...> sutartį <...>;

<...>

- (37) kadangi nuotolinės prekybos atveju prieš sudarydamas sutartį vartotojas negali pamatyti prekių, jis turėtų turėti teisę atsisakyti sutarties. Dėl tos pačios priežasties vartotojui turėtų būti leidžiama išbandyti ir patikrinti prekes, kurias jis nusipirko, tiek, kiek būtina siekiant nustatyti prekių pobūdį, savybes ir veikimo būdą.

<...>

- (47) kai kurie vartotojai pasinaudoja teise atsisakyti sutarties po to, kai prekėmis pasinaudoja daugiau nei būtina nustatyti prekių pobūdį, savybes ir veikimo būdą. Tokiu atveju vartotojas neturėtų prarasti teisės atsisakyti sutarties, bet turėtų atsakyti už bet kokią prekių vertės sumažėjimą. Siekdamas nustatyti prekių pobūdį, savybes ir veikimo būdą, vartotojas turėtų elgtis su preke ir ją apžiūrėti tik tokiu pačiu būdu, kaip jam būtų leista tą atlikti parduotuvėje. Pavyzdžiui,

„Vartotojas turėtų drabužį tik pasimatuoti ir neturėtų jo dėvėti. Vadinasi, vartotojas sutarties atsisakymo laikotarpiu turėtų elgtis su prekėmis rūpestingai ir jas rūpestingai apžiūrėti. Vartotojo pareigos sutarties atsisakymo atveju neturėtų būti atgrasymas nuo galimybės pasinaudoti savo teise atsisakyti sutarties;

<...>

(49) <...> nuotolinės prekybos <...> sutarčių atvejais turėtų būti tam tikrų teisės atsisakyti sutarties išimčių. Teisę atsisakyti sutarties gali būti netikslinga taikyti, pavyzdžiui, dėl konkrečių prekių ar paslaugų pobūdžio. <...>“

4 Šios direktyvos 1 straipsnyje „Dalykas“ nustatyta:

„Šios direktyvos tikslas – pasiekti aukštą vartotojų apsaugos lygį ir taip prisidėti prie tinkamo vidaus rinkos veikimo suderinant tam tikrus valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų aspektus, susijusius su vartotojų ir prekyautojų sudarytomis sutartimis.“

5 Minėtos direktyvos 6 straipsnio „Informacijos reikalavimai, taikomi nuotolinės prekybos sutartims ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytomis sutartims“ 1 dalyje nustatyta:

„Prieš vartotojui įsipareigojant pagal nuotolinės prekybos sutartį ar ne prekybai skirtose patalpose sudaromą sutartį ar atitinkamą pasiūlymą, prekyautojas aiškiai ir suprantamai pateikia vartotojui šią informaciją:

<...>

k) jeigu teisė atsisakyti sutarties nesuteikiama pagal 16 straipsnį, tai, kad vartotojas negalės pasinaudoti teise atsisakyti sutarties, arba, jei taikoma, aplinkybes, kuriomis vartotojas praranda teisę atsisakyti sutarties;

<...>“

6 Tos pačios direktyvos 9 straipsnio „Teisė atsisakyti sutarties“ 1 dalyje numatyta:

„Išskyrus, kai taikomos 16 straipsnyje nurodytos išimtys, vartotojas, nenurodydamas priežasties ir nepatirdamas kitų, nei numatytosios 13 straipsnio 2 dalyje ir 14 straipsnyje, išlaidų per 14 dienų laikotarpį gali atsisakyti nuotolinės prekybos sutarties ar ne prekybai skirtose patalpose sudarytos sutarties.“

7 Direktyvos 2011/83 12 straipsnyje „Sutarties atsisakymo poveikis“ nurodyta:

„Pasinaudojus teise atsisakyti sutarties nustoja galioti šios šalių pareigos:

a) pareiga vykdyti nuotolinės prekybos <...> sutartį

<...>“

8 Šios direktyvos 13 straipsnio „Prekiautojo pareigos sutarties atsisakymo atveju“ 1 dalyje nustatyta:

„Prekiautojas nedelsdamas ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per 14 dienų nuo tos dienos, kai jis buvo informuotas apie vartotojo sprendimą atsisakyti sutarties pagal 11 straipsnį, grąžina vartotojui visas jo sumokėtas sumas, įskaitant, jei taikoma, pristatymo išlaidas.

<...>“

- 9 Šios direktyvos 14 straipsnio „Vartotojo pareigos sutarties atsisakymo atveju“ 2 dalyje nustatyta:
„Vartotojas atsako tik už prekių vertę, sumažėjusią dėl veiksmų su prekėmis, nebūtinų nustatyti, koks yra prekės pobūdis, savybės ir kaip ji veikia. <...>“
- 10 Tos pačios direktyvos 16 straipsnis „Teisės atsisakyti sutarties išimtyms“ suformuluotas taip:
„Valstybės narės nenumato 9–15 straipsniuose nustatytos teisės atsisakyti sutarties nuotolinės prekybos ir ne prekybai skirtose patalpose sudarytomis sutartimis, jei:
<...>
e) tiekiamos supakuotos prekės yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir kurios buvo [vartotojo] išpakuotos jas pristačius;
<...>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 11 *Slewo* yra internetinės prekybos įmonė, prekiaujanti, be kita ko, čiužiniais.
- 12 2014 m. lapkričio 25 d. S. Ledowski asmeninėms reikmėms *slewo* interneto svetainėje užsisakė čiužinį už 1 094,52 EUR. *Slewo* išrašytoje sąskaitoje faktūroje nurodytose sutarties bendrosiose sąlygose buvo, be kita ko, „Sutarties atsisakymo instrukcija vartotojui“, suformuluota taip:
„Prekių grąžinimo išlaidas apmokame mes. <...> Jūsų teisė atsisakyti sutarties pirma laiko išnyksta šiais atvejais: jeigu tai sutartis dėl supakuotų prekių, kurios yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir kurios pristačius buvo išpakuotos, tiekimo.“
- 13 Pristatant S. Ledowski užsakytas čiužinys buvo supakuotas į apsauginę plėvelę; tą plėvelę jis vėliau atplėšė.
- 14 2014 m. gruodžio 9 d. laiške S. Ledowski informavo *slewo*, kad pageidauja grąžinti čiužinį, ir paprašė organizuoti čiužinio vežimą.
- 15 Kadangi *slewo* nesuorganizavo šio prekės paėmimo, S. Ledowski pats sumokėjo 95,59 EUR vežimo išlaidas.
- 16 S. Ledowski pareiškė ieškinį *Amtsgericht Mainz* (Mainco apylinkės teismas, Vokietija), prašydamas įpareigoti *slewo* grąžinti už pirkinį sumokėtą sumą ir atitinkamo čiužinio vežimo išlaidas, t. y. iš viso 1 190,11 EUR, taip pat sumokėti palūkanas ir atstovavimo išlaidas advokatui.
- 17 2015 m. lapkričio 26 d. sprendimu *Amtsgericht Mainz* (Mainco apylinkės teismas) šį ieškinį tenkino.
- 18 2016 m. rugpjūčio 10 d. sprendimu *Landgericht Mainz* (Mainco apygardos teismas, Vokietija) kaip apeliacinė instancija paliko galioti minėtą sprendimą.
- 19 Šiomis aplinkybėmis *slewo* pateikė kasacinį skundą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui, *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federalinis Teismas, Vokietija).

- 20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teigia, kad pagal Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktą teisė atsisakyti sutarties netaikoma tik tuomet, jeigu dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių nebėra jokios galimybės parduoti prekę po to, kai ji buvo išpakuota (pavyzdžiui, taip yra tam tikrų kosmetikos ar higienos prekių, kaip antai dantų šepetėlių, atveju).
- 21 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas primena, kad pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją nuostatos, kuriomis nukrypstama nuo Sąjungos teisės aktais suteiktos teisės, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamos teisės atsisakyti sutarties, turi būti aiškinamos siaurai.
- 22 Vis dėlto, priešingai nei higienos prekių siaurąja prasme atveju, vartotojo išpakuotas ir grąžintas čiužinys netampa galutinai netinkamas parduoti. Tokią išvadą galima daryti, be kita ko, atsižvelgiant į čiužinių naudojimą viešbučių sektoriuje, taip pat internetinę prekybą naudotais čiužiniais ir galimybę naudotus čiužinius išvalyti.
- 23 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismo nuomone, jei Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktas turėtų būti aiškinamas taip, kad prekės (pavyzdžiui, čiužiniai), kurios, naudojamos pagal paskirtį, gali tiesiogiai liestis su žmogaus kūnu, net jei prekiautojas tinkamomis valymo priemonėmis jas gali vėl paversti tinkamomis parduoti, yra priskiriamos prie prekių, kurios negali būti grąžintos dėl šioje nuostatoje nurodytų sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių, kyla klausimas, kokie reikalavimai turi būti taikomi tokių prekių pakuotei ir ar iš konkrečių aplinkybių, be kita ko, užrašius ant pakuotės žodį „supakuota“, turi būti aišku, jog tai nėra įprasta transportavimo tikslams skirta pakuotė, o prekę taip yra supakuota dėl sveikatos arba higienos priežasčių.
- 24 Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad iš Direktyvos 2011/83 6 straipsnio 1 dalies k punkto nėra pakankamai aišku, kokią informaciją prekiautojas, prieš vartotojui įsipareigojant pagal nuotolinės prekybos sutartį, privalo pateikti vartotojui dėl aplinkybių, kuriomis vartotojas pagal šios direktyvos 16 straipsnio e punktą netenka jam priklausančios teisės atsisakyti sutarties.
- 25 Šiomis aplinkybėmis *Bundesgerichtshof* (Federalinis Aukščiausiasis Teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktą reikia aiškinti taip, kad prie jame minimų prekių, kurios yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių, priskiriamos ir prekės (pavyzdžiui, čiužiniai), kurios, naudojamos pagal paskirtį, gali tiesiogiai liestis su žmogaus kūnu, tačiau prekiautojas tinkamomis (valymo) priemonėmis jas gali vėl paversti tinkamomis parduoti?
2. Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:
- a) kokius reikalavimus turi atitikti prekės pakuotė tam, kad būtų galima kalbėti apie supakavimą, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktą,
- ir
- b) ar prieš prisiimant sutartinius įsipareigojimus prekiautojo pagal Direktyvos 2011/83 6 straipsnio 1 dalies k punktą nurodytiną informaciją reikia pateikti taip, kad konkrečiai nurodant pardavimo objektą (šiuo atveju – čiužinį) ir jo supakavimą vartotojas būtų įspėjamas apie tai, kad išpakavęs prekę praras teisę atsisakyti sutarties? <...>“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

- 26 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktas turi būti aiškinamas taip, kad formuluotė „supakuotos prekės yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir kurios buvo išpakuotos jas pristatant“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, apima tokią prekę, kaip čiuzinys, kurio apsauginę dangą vartotojas pristatant atplėšė.
- 27 Pirmiausia reikia priminti, kad, pirma, pagal Direktyvos 2011/83 9 straipsnio 1 dalį, išskyrus tuos atvejus, kai taikomos šios direktyvos 16 straipsnyje nurodytos išimtys, vartotojas nenurodydamas priežasties per 14 dienų laikotarpį gali atsisakyti nuotolinės prekybos sutarties.
- 28 Antra, reikia pažymėti, kad iš šios direktyvos 12 straipsnio a punkto matyti, jog pasinaudojus teise atsisakyti sutarties nustoja galioti šalių pareiga vykdyti nuotolinės prekybos sutartį.
- 29 Minėtos direktyvos 16 straipsnio e punkte numatyta teisės atsisakyti sutarties išimtis nuotolinės prekybos sutartims, jei tiekiamos supakuotos prekės yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir pristatytos buvo vartotojo buvo išpakuotos.
- 30 Vis dėlto šios nuostatos tekste nėra jokios informacijos dėl tikslios šios formuluotės „supakuotos prekės yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir buvo [vartotojo] išpakuotos jas pristatant“ reikšmės, suteikiančios galimybę aiškiai nustatyti, kokios prekės patenka į šią sąvoką ir ar šiuo atveju tokia prekę, kaip čiuzinys, kurio apsauginę dangą vartotojas pristatant atplėšė, patenka į šią sąvoką.
- 31 Taigi aiškinant Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktą reikia atsižvelgti ne tik į šios nuostatos formuluotę, bet ir į jos kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus (šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 7 d. Sprendimo *Verbraucherzentrale Berlin*, C-485/17, EU:C:2018:642, 27 punktą ir 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimo *Starman*, C-332/17, EU:C:2018:721, 23 punktą).
- 32 Šiuo klausimu, kaip matyti iš Direktyvos 2011/83 1 straipsnio, siejamo su šios direktyvos 3, 4 ir 7 konstatuojamosiomis dalimis, šia direktyva siekiama užtikrinti aukšto lygio vartotojų apsaugą. Be to, Sąjungos politikos srityse vartotojų, kurie, palyginti su prekybininkais, yra nepalankesnėje padėtyje, nes laikytini mažiau informuotais, ekonomiškai silpnesniais ir teisiškai mažiau patyrusiais nei jų kontrahentai, apsauga įtvirtinta SESV 169 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 38 straipsnyje (šiuo klausimu žr. 2017 m. kovo 2 d. Sprendimo *Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs Frankfurt am Main*, C-568/15, EU:C:2017:154, 28 punktą; 2018 m. spalio 4 d. Sprendimo *Kamenova*, C-105/17, EU:C:2018:808, 34 punktą ir 2019 m. sausio 23 d. Sprendimo *Walbusch Walter Busch*, C-430/17, EU:C:2019:47, 34 punktą).
- 33 Teise atsisakyti sutarties siekiama apsaugoti vartotoją esant ypatingai nuotolinės prekybos situacijai, kai jis prieš sudarydamas sutartį iš esmės neturi galimybių pamatyti prekių ar įvertinti teikiamų paslaugų pobūdžio. Taigi šia teise siekiama kompensuoti neigiamas pasekmes, kurių atsiranda vartotojui iš nuotolinės prekybos sutarties, suteikiant jam tinkamą apmąstymo laikotarpį, per kurį jis turi galimybę patikrinti ir išbandyti įsigytą prekę (2019 m. sausio 23 d. Sprendimo *Walbusch Walter Busch*, C-430/17, EU:C:2019:47, 45 punktas).
- 34 Šiuo klausimu Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktas, kuriame įtvirtinta teisės atsisakyti sutarties išimtis, kaip Sąjungos teisės nuostata, ribojanti apsaugos tikslu suteiktas teises, turi būti aiškinamas siaurai (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Kušionová*, C-34/13, EU:C:2014:2189, 77 punktą).

- 35 Į pirmąjį klausimą reikia atsakyti atsižvelgiant į šiuos samprotavimus.
- 36 Šiuo aspektu pažymėtina, kad Direktyvos 2011/83 49 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, jog teisės atsisakyti sutarties išimtis gali būti pateisinama konkrečių prekių pobūdžiu.
- 37 Darytina išvada, kad atsižvelgiant į šios direktyvos 16 straipsnio e punktą prekės pobūdis yra tas veiksnys, kuris gali pateisinti prekės supakavimą dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių, taigi atplėšus prekės pakuotę išpakuota prekė netenka dėl sveikatos apsaugos ar higienos suteiktos garantijos.
- 38 Jeigu kartą vartotojas atplėšia prekės pakuotę ir dėl to išpakuota prekė netenka dėl sveikatos apsaugos ar higienos suteiktos garantijos, trečiasis asmuo nebegali tokios prekės pakartotinai naudoti, todėl prekiautojas nebegali jos pakartotinai parduoti.
- 39 Šiomis aplinkybėmis teisės atsisakyti sutarties pripažinimas vartotojui, kai jis prekiautojui grąžina prekę, kurios pakuotė yra atplėšta, prieštarautų Sąjungos teisės aktų leidėjo valiai, išreikštai Direktyvos 2011/83 4 konstatuojamojoje dalyje, pagal kurią šia direktyva turėtų būti siekiama užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp aukšto vartotojų apsaugos lygio ir įmonių konkurencingumo.
- 40 Taigi reikia konstatuoti, kad, kaip generalinis advokatas pažymėjo savo išvados 33 punkte, Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punkte numatyta teisės atsisakyti sutarties išimtis taikoma, tik jeigu kartą atplėšus prekės pakuotę išpakuotos prekės galiausiai nebegalima parduoti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių, nes būtent dėl šios prekės pobūdžio prekiautojui tampa neįmanoma arba pernelyg sudėtinga imtis priemonių, kad vėl ją parduotų nepažeisdamas vieno iš šių dviejų reikalavimų.
- 41 Vadinasi, nagrinėjamu atveju tokiam čiužiniui, kaip nagrinėjamas pagrindinėje byloje, kurio apsauginę dangą vartotojas pristačius atplėšė, negali būti taikoma Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punkte numatyta teisės atsisakyti sutarties išimtis.
- 42 Pirma, toks čiužinys, net jei ir tikėtina, kad buvo panaudotas, vien dėl šios aplinkybės netampa galutinai netinkamas pakartotinai naudoti trečiajam asmeniui arba pakartotinai parduoti. Šiuo klausimu pakanka, be kita ko, priminti, kad vieną ir tą patį čiužinį daug kartų naudoja viešbučio klientai, kad egzistuoja naudotų čiužinių rinka ir kad naudoti čiužiniai gali būti išvalomi giluminiu būdu.
- 43 Antra, atsižvelgiant į teisę atsisakyti sutarties, čiužinį galima prilyginti drabužiui.
- 44 Šiuo klausimu, kaip matyti iš Direktyvos 2011/83 37 ir 47 konstatuojamųjų dalių, Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, kad nuotolinės prekybos atveju drabužio pirkėjui būtų leidžiama jį pasimatuoti „siekiant nustatyti prekių pobūdį, savybes ir veikimo būdą“, o drabužį pasimatavus prirėkus pasinaudoti savo teise atsisakyti sutarties grąžinant jį prekiautojui.
- 45 Vis dėlto neginčijama, kad didelė dalis drabužių, matuojamų pagal paskirtį, gali – o to negalima atmesti ir čiužinių atveju – tiesiogiai liestis su žmogaus kūnu, nors praktiškai ir neturi būti taikomi specialios apsaugos reikalavimai siekiant išvengti tokio kontakto matuojantis.
- 46 Toks šių dviejų kategorijų prekių, t. y. drabužių ir čiužinių, sulyginimas yra, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 34 punkte, įmanomas, nes net jei šios prekės tiesiogiai liestis su žmogaus kūnu, galima preziumuoti, kad po to, kai vartotojas grąžina prekes, prekiautojas gali, išvalęs ar dezinfekavęs, padaryti tas prekes vėl tinkamas naudoti trečiajam asmeniui, taigi vėl tinkamas parduoti nepažeidžiant sveikatos apsaugos ir higienos reikalavimų.

- 47 Vis dėlto pagal Direktyvos 2011/83 14 straipsnio 2 dalį, siejamą su šios direktyvos 47 konstatuojamąja dalimi, vartotojas atsako už bet kokią prekės vertę, sumažėjusią dėl veiksmų su preke, nebūtinų nustatyti, koks yra prekės pobūdis, savybės ir kaip ji veikia, bet dėl to jis nepraranda savo teisės atsisakyti sutarties (pagal analogiją žr. Sprendimo 2009 m. rugsėjo 3 d. *Messner*, C-489/07, EU:C:2009:502, 29 punktą).
- 48 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2011/83 16 straipsnio e punktas turi būti aiškinamas taip, kad formuluotė „supakuotos prekės yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir kurios buvo išpakuotos jas pristčius“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, neapima tokios prekės, kaip čiužinys, kurio apsauginę dangą vartotojas pristčius atplėšė.

Dėl antrojo klausimo

- 49 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą į pirmąjį klausimą, nereikia atsakyti į antrąjį klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB, 16 straipsnio e punktas turi būti aiškinamas taip, kad formuluotė „supakuotos prekės yra nebetinkamos grąžinti dėl sveikatos apsaugos ar higienos priežasčių ir kurios buvo išpakuotos jas pristčius“, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, neapima tokios prekės, kaip čiužinys, kurio apsauginę dangą vartotojas pristčius atplėšė.

Parašai.